إعرابُ الصِّفَةِ وَ الْمُضافِ إلَيهِ

با صفت و مضافٌ‌الیه در پایهٔ نهم آشنا شدید. صفت در اِعراب، تابع (پیرو) موصوفِ خودش است و اِعراب مضافٌ‌الیه جرّ است.

(مضافٌ‌الیه مجرور است؛ یعنی دارای علامت ـِ ، ـٍ ، ـيـنَ یا ـيـنِ است).

مبتدا، خبر، فاعل و مفعول می‌توانند بعد از خودشان صفت یا مضافٌ‌الیه داشته باشند؛ مثال:

١ـ اَلـلّـونُ الْأَبـيَـضُ لَـونُ الْهُـدوءِ.

مبتدا و مرفوع به ضمّه | صفت و مرفوع به ضمّه | خبر و مرفوع به ضمّه | مضافٌ‌الیه و مجرور به کسره

٢ـ فَحَصَ الطَّبيبُ أَسنانَ الْوَلَدِ الصَّغيرِ.

فعل | فاعل و مرفوع | مفعول و منصوب | مضافٌ‌الیه و مجرور | صفت و مجرور

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ: عَيِّنِ الصِّفَةَ وَ الْمُضافَ إلَيهِ، ثُمَّ اذْكُرْ إعرابَهُما.

١ـ رِضَا اللهِ في رِضَا الْوالِدَينِ. رَسولُ اللهِ ﷺ

٢ـ سُكوتُ اللِّسانِ سَلامةُ الْإنسانِ. أميرُ الْمؤمنين عليٌّ عليه‌السلام

٣ـ يَكذِبُ الْإنسانُ الضَّعيفُ وَ يَصدُقُ الْإنسانُ الْقَويُّ.

٤ـ اَلطُّلّابُ الْمُؤَدَّبونَ مُحتَرَمونَ عِندَ الْمُعَلِّمينَ.

٥ـ اَلشَّعبُ الْعالِمُ شَعبٌ ناجِحٌ.